

Mey Rahola, fotografia i modernitat

Durant el segle xx, les dones es van incorporar a tots els dominis de la pràctica fotogràfica. Fotògrafa domèstica, fotògrafa artística, retratista professional i fins i tot fotoreportera, Maria del Remei "Mey" Rahola de Falgàs (León, 1897-Vaucresson, prop de París, 1959) n'és un cas emblemàtic.

La seva obra ha romàs, però, oblidada durant més de mig segle. En les seves fotografies trobem la

coherència d'una trajectòria constantment atenta a les inquietuds del seu temps malgrat les grans ruptures històriques.

Mey Rahola va madurar en un entorn familiar d'aficionats a la fotografia, que ella va transcendir tot orientant la seva obra fotogràfica cap als concursos, les exposicions i les publicacions en un moment, el de la II República espanyola, d'eclosió

Pilar Rahola de Falgàs, *Sense títol - Retrat de Mey Rahola*, 1933-1936.

Mey Rahola, *Alai*, 1934.
© Hereus de Mey Rahola

de la presència de les dones en l'esfera pública. Es va convertir, així, en una de les primeres dones espanyoles en ser reconeguda en l'àmbit de la fotografia artística. La seva figura respon al paradigma de la "dona nova", que destaca en àmbits fins aleshores reservats als homes, com la fotografia i l'esport nàutic.

Mey Rahola, *Sense títol - Jugadora de pilota (Teresa)*, 1935. © Hereus de Mey Rahola

La Guerra Civil va estroncar brutalment aquesta etapa de la seva carrera. A l'exili, a Lyon, es va haver de professionalitzar com a fotògrafa per mantenir la família. En acabar la guerra europea, va abandonar l'activitat professional, però va seguir fent fotografies amb una estètica pròxima a la de la fotografia humanista francesa, que va traslladar també a les seves visites a l'Espanya franquista. Les fotografies dels seus últims anys recullen la mirada d'una dona independent, curiosa, empàtica i irònica que ha assolit una gran maduresa en l'art fotogràfic.

Des de l'inici, Mey Rahola adoptà, en la seva obra, alguns dels llenguatges visuals de la modernitat.

Mey Rahola, *Saeta, Sevilla*, 1936.
© Hereus de Mey Rahola

És d'especial rellevància la qüestió de les fonts de l'imaginari visual de la fotògrafa. Al marge dels models prestigiosos dels salons fotogràfics i de la iconografia noucentista, l'originalitat de Mey Rahola manté una forta relació amb les imatges de la premsa il·lustrada, aleshores en plena expansió, i que difonia nous models de comportament per a la dona. Les publicacions il·lustrades són una escola de la mirada en la qual Mey Rahola poua models per a l'idiom modern que transmet la seva fotografia vitalista i lluminosa.